

ע"פ 70831/11/17 - א' א' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

13 פברואר 2018

עפ"ג 70831-11-17 א' נ' מדינת ישראל

לפני:

כבוד הנשיא אברהם טל - אב"ד כבוד השופט שמואל בורנשטיין כבוד השופטת דבורה עטר
המערער
א' א'

נגד

המשיבה
מדינת ישראל

נוכחים:

המערער ובא כוחו עו"ד דוד ונטורה

ב"כ המשיבה עו"ד גל רוזנצוויג

אמו של המערער

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בת"פ 27261-08-15 (בית משפט השלום בראשל"צ) בעבירות של סחיטה באיומים, הטרדה מינית והחזקת פרסום תועבה ובו דמותה של המתלוננת הקטינה בנסיבות המתוארות ברישא גזר הדין ונידון ל-9 חודשי מאסר לריצוי בפועל, ל-6 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין ולתשלום פיצוי למתלוננת בסכום של 3,000 ₪.

הערעור מכון כלפי עונש המאסר שהוטל על המערער והטענה העיקרית בפי ב"כ המערער, כפי שנטענה גם בפני בית משפט קמא, קשורה למצבו של המערער בזמן ביצוע המעשים נושא הרשעתו.

ב"כ המערער טוען בהודעת הערעור ובטיעונו בפנינו כי שגה בית משפט קמא כאשר לא נתן משקל מספיק לנתוני הייחודיים של המערער, להיותו אדם על גבול הפיגור השכלי והמנטלי שאינו מסוגל להבין את הנזק שגרם למתלוננת והאמין לתומו כי מטרת הקשר הייתה נישואים.

ב"כ המערער טוען כי מצבו של המערער אם יאסר יהיה חמור עשרות מונים ממצבם של אסירים אחרים ויגרם לו נזק

עמוד 1

נפשי כתוצאה מכך, שרק יחמיר את מצבו המערער בלאו הכי והדבר נתמך בעובדה שלאחר מתן גזר הדין הוא נזקק לאשפוז בבית החולים לחולי נפש.

לטענת ב"כ הערער, מצבו של המערער אינו רחוק ממצבו של מי שאינו נכנס בגדר תיקון 113 לחוק העונשין, שכן מודעתו לא הייתה מספיקה כדי להקים את יסודות העבירה ולא מספיקה על מנת שיושת עליו מאסר מאחורי סורג וברח, לאור העובדה שבשל מצבו ראה את המציאות דרך מגבולותיו.

בפני בית משפט קמא הונחו חוות דעת ותסקירים וב"כ המערער טוען כי מכלל חוות הדעת ומהתסקירים עולה שהמערער לא הבין את הבעייתיות שיש בהפרש הגילים הגדול בינו לבין המתלוננת ולא היה מקום לקבוע, כפי שקבע בית משפט קמא, שניצל לרעה את תמימותה של המתלוננת, לאור תחילת הקשר ביניהם ומאחר ובשל יכולותיו המוגבלות סבר שאותו קשר יוביל לחתונה.

כך טוען גם ב"כ המערער כי מהערכת המסוכנות שהייתה בפני בית משפט קמא עולה שהמערער אינו ממשיך לסכן קטניות ומאסרו מאחורי סורג וברח לא ישרת את האינטרס הציבורי שהוא להפיג את מסוכנותו המינית אלא יגביר את מסוכנותו לאור התנהגות הסובבים אותו.

ב"כ המערער לא מתעלם מכך שהמערער לא צלח את הטיפול אליו הופנה, אך לטענתו, הדבר מעיד על רמת החרדה בה הוא נתן נוכח הצפוי לו והעובדה שקרס נפשית לאחר מתן גזר הדין מעידה על כך שבשל ההליך המשפטי הצפוי לו, דהיינו, מאסרו, הוא אינו מסוגל לתפקד למרות שטרם מעשיו הוא עבד.

ב"כ המשיבה מתנגד להקלה בעונש המאסר שהוטל על המערער ואף מתנגד לשלוח את המערער לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות שירות.

אף אנו שקלנו את הפניית המערער לממונה על עבודות שירות, אך הגענו למסקנה כי הן המעשים והן מגבולותיו של המערער אינם מתאימים להפנייתו לממונה על עבודות שירות.

חרף האמור לעיל, נראה לנו כי חוות הדעת שהיו בפני בית משפט קמא, לרבות שני דו"חות של ועדת האבחון של משרד הרווחה, חוות הדעת הפסיכיאטרית ותסקירי שירות המבחן, לרבות הערכת המסוכנות, מביאים למסקנה שגם אם המערער אינו סובל מפיגור שכלי אלא מתפקד ברמה שאינה מוגבלת שכלית התפתחותית ותפקודו גבולי, אחרת היה פטור מאחריות פלילית בשל פיגור, ניתן לקצר במידת מה את משך מאסרו של המערער על מנת שמצד אחד יינתן ביטוי ראוי לחומרת התנהגותו של המערער ולסיכון הצפוי ממנו, שכן הוא סירב נחרצות לכל הליך טיפולי שהוצע לו על ידי שירות המבחן, אך יינתן ביטוי גם למגבלות ההתפתחותיות והשכליות שמהן הוא סובל.

לאור כל האמור לעיל, אנו מקבלים את הערעור ומחליטים כי המערער ירצה 5 חודשי מאסר.

יתר חלקי גזר הדין בת"פ 27261-08-15 (בית משפט השלום בראשל"צ) יעמדו בתוקפם.

המערער יתייצב לריצוי מאסרו בבית סוהר הדרים, ביום 22.4.18 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות וגזר הדין של בית משפט קמא.

על ב"כ המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עונש המאסר יעמדו בתוקפם עד להתייצבות המערער לריצוי עונשו.

תשומת לב שלטונות שב"ס למצבו הנפשי והשכלי של המערער ולצורך להשגיח עליו.

ניתן והודע היום כח' שבט תשע"ח, 13/02/2018 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

דבורה עטר, שופטת

שמואל בורנשטין, שופט

**אברהם טל, נשיא
אב"ד**